

VORA VORA

Segura publicarà!

La notícia cultural de l'inici de curs és, sens dubte, la imminent aparició de la segona novel·la de l'inabastable Miquel Segura. No em diran ara que no coneixen el gran escriptor i periodista mallorquí (sa Pobla, 1945)? El nou director adjunt de l'Institut Ramon Llull (IRL) a Ciutat de Mallorca està a punt de posar fi al seu guaret literari quan –quines grates sorpreses ens dóna la vida!– acaba de ser nomenat en el càrrec per Joan Maria Pujals. Bé, de fet, ben bé guaret absolut no ho era, perquè Segura ha estat protagonista de la vida illenca per la seva imputació en el cas Formentera, que també s'ha anomenat cas Mapau (la història del cens irregular d'argentins a Formentera amb la intenció de pervertir el resultat electoral del 1999). De fet, la seva col·laboració en el fosc entramat polític es pot considerar literària, un *best-seller* frustat: el relat dels viatges que realitzava a sou del Govern autonòmic a les colònies balears a Sud-amèrica i al Carib i que ell va batejar com *Informe Mapau* en honor al nom de la seva filla, que diu que xerra rus i que també hi estava embolicada. Com que ser imputat a Balears cotitza avui a l'alça –l'he vist aguantar el rebat d'aigua amb una perseverança digna d'altres espècies–, ell es devia demanar l'IRL. I tal joia, extreta de l'elit cultural del PP, ha estat recompensada per Jaume Matas amb una passarel·la idònia perquè Segura estontoli la seva enveja en els triomfadors i qui sap si, atesa la seva cobdícia, ja somnia a promocionar la seva obra traduïda a altres llengües. No ho té fàcil: el guru de Matas, el visceral Antonio Alemany, l'acusa de... catalanista!

Joan Mari
joan_mari@hotmail.com

La crònica

La decisió de Pujol i l'espera de Camps

Dimarts, 9 de setembre

Al vent. El president del Govern espanyol, José María Aznar, viatja a Vandellòs via Reus per donar suport a la candidatura d'aquest poblet nuclear del Baix Camp per allotjar el primer reactor de fusió del món, l'ITER. Un cop aterra l'avió presidencial a Reus, Aznar és instal·lat en un helicòpter Puma per ser comòdament traslladat a la costa de Vandellòs. Però el fort vent li impedeix el trajecte plàcid amb vistes zenitals dels embussos de la N-340, que Aznar tant havia somiat. El Puma, amb el president a la panxa, ha de tocar de peus a terra improvisadament sobre un terreny en obres per on, algun dia, passarà l'AVE. Allà, Aznar ha d'esperar els cotxes oficials, que ja s'esgarrapaven els baixos per pistes i camps del Baix Camp per rescatar-lo. Mentrestant, a Vandellòs, hi havia el president de la Generalitat, Jordi Pujol; la nova delegada del Govern espanyol a Catalunya, Susanna Bouis –que s'estrena en el càrrec–, i el candidat del PP a la Generalitat, Josep Piqué, una bona presència electoralista si tenim en compte que el de Vilanova ha estat substituït al Ministeri de Ciència i Tecnologia per Juan Costa, que també hi era present.

En arribar, Aznar elogia la pròpia política econòmica i menysprea la del Govern francès per defensar que Vandellòs és millor candidatura que la gala de Cadarache: el dia 23 de setembre, la UE decidirà quina de les dues candidatures tindrà el suport de tots els europeus amb vista a la selecció final.

Després de l'acte, Aznar convida Jordi Pujol a viatjar en el seu cotxe oficial fins a l'aeroport de Reus, un trajecte de vint minuts que pot ser l'última trobada en la intimitat dels dos, aviat, expresidents.

Dimecres, 10 de setembre

Decisió arran de mar. Aquest cop, el president Jordi Pujol no ha hagut de pu-

jar l'Aneto per inspirar-se i convocar eleccions. Després de la visita a Vandellòs, arran de mar, Pujol ja s'havia decidit. La prova és que *La Vanguardia* –ja és costum que el diari dels Godó tingui l'exclusiva– publica, en portada, la decisió de Pujol el dimecres, dia 10, el mateix dia que, al matí, el president fa l'anunci públic i oficial que el 16 de novembre és la data elegida. Segons el mateix diari, Pujol es va decidir el dia abans, no diu si abans o després de coincidir amb Aznar a Vandellòs. La data del 16-N és la més llunyana possible de les eleccions a la comunitat de Madrid.

Comerç balear en guerra. Les posicions negociadores en el Conveni del Comerç de Balears estan més lluny que mai. Els sindicats ja han convocat una vaga del sector per al 29 de setembre i el 6 d'octubre. Efectivament, tant CCOO, UGT com USO, rebutjaren les darreres ofertes d'increment salarial i convocaren l'aturada. En cas de confirmar-se, prop de 40.000 treballadors seran cridats a la vaga, la qual preocupa molt les institucions polítiques, que podrien intentar la mediació per evitar-la.

Dijous, 11 de setembre

Camps, rebutjat. Francesc Camps, de visita al seu homòleg murcià de partit i càrrec, Ramón Luis Valcárcel, es va omplir la boca anunciant que la parella anava a visitar immediatament la comissària europea de Medi Ambient, Margot Wallström, per defensar davant de Brussel·les la validesa del Pla Hidrològic (PHN). Però Europa l'ha contradit, ja que la comissària ha manifestat que no rebrà cap president autonòmic de l'estat espanyol abans dels dies 16 i 17 d'octubre, quan tindrà lloc una cimera tècnica sobre el PHN. Lamentablement, Camps ha quedat en ridícul.

Divendres, 12 de setembre

Diada de Mallorca. Maria Antònia Munar va ser la protagonista de la Diada de

EL POLS

A Vandellos van coincidir els presidents espanyol, José María Aznar, i català, Jordi Pujol; el conseller d'Universitats i Recerca, Andreu Mas-Colell; la nova delegada del Govern espanyol a Catalunya, Susanna Bouls; el nou ministre de Ciència, Juan Costa; i l'antic, Josep Piqué, ara candidat popular a la Generalitat. En l'altra foto, Francesc Camps, que haurà d'esperar per ser atès a Europa.

Mallorca. Aquesta vegada més que mai, perquè el president del Govern, Jaume Matas, i el secretari general del PSIB-PSOE, ja havien anunciat que no hi anirien. Tot i això, la presidenta del Consell d'UM insisteix en el caràcter essencial de la Diada i, per això, va fer un discurs ple de referències en favor del català a Mallorca; "hem de llançar missatges en positiu", va dir en presentar la Diada.

Torna Morera. Enric Morera, desaparegut de l'escena pública valenciana, ha ressorgit. Morera anuncia la seua intenció d'optar a la secretaria general del Bloc en el congrés extraordinari que se celebrarà a València a principi d'octubre, i diu que vol impulsar una candidatura de consens. El que no ha reconegut públicament, però, és que Pere Mayor li dona suport. Algú parlava de renovació?

Tota la setmana

Moguda a Nàquera. El poble de Nàquera (Camp de Túria) es troba immers

en una sèrie d'episodis vergonyosos. Primer, PP i UV desbanquen l'alcalde socialista, Francisco Arnal, pocs mesos després que fóra elegit. Ho aconseguixen amb una moció gràcies a la qual el PSPV s'oposa a la construcció d'un complex residencial a les Fontanelles, un paratge situat als peus de la serra Calderona. Els socialistes relacionen la moció de censura amb els interessos de la promotora. Joan Iganasi Pla, actual líder del PSPV, escandalitzat, diu que tot ha estat culpa dels "interessos del ciment". Però després canvia d'opinió i diu que, en realitat, tot era només un problema polític i insinua que el PSPV no ha sabut negociar amb UV per mantenir el govern en aquest poble. Mentrestant, el PSPV de Nàquera el contradí i manté que en la moció només han pesat els interessos especulatiu i urbanístics.

Si no fóra real, resultaria increïble, per patètic.

TVV: no canvia res

La promesa privatització de Canal 9 no ha arribat mai a dur-se a terme. Com a molt, i en cas d'haver-se fet, no haguera passat de l'externalització d'algunes àrees i serveis per a gratificar uns pocs deutes i amics. En últim terme, un expedient més o menys sinuós per a disfressar pèrdues i malbarataments financers, al marge que la fórmula propiciara una retallada de plantilla. Amb aquestes novetats o sense, la TVV no haguera deixat de ser l'òrgan informatiu dòcil, oficial i prou sovint vulgar que agrada tant al Govern autonòmic. Per ara, doncs, la promesa ha quedat en això, per molt que, tant abans com després de les eleccions del maig passat, certs portaveus qualificats del PP pronosticaren la imminència de les adjudicacions com a pas previ a una futura i real alienació.

I en això estem, només que des que Francesc Camps presideix la Generalitat Valenciana ningú no ha tornat a al·ludir a l'assumpte. Ningú, almenys, de l'entorn del molt honorable, poc o gens predisposat a desmembrar la gestió de l'ens i a aventurar-se en un procés d'imprevisible desenllaç i resultat. Tot al contrari. Més aviat pareix –o això asseguren els que l'envolten– que, al president, li agradaria conservar la titularitat pública de la televisió autonòmica, millorar-ne la qualitat i fins accentuar-ne l'empremta valenciana. Avui per avui no té moltes oportunitats per a demostrar uns propòsits tan plausibles, perquè per a això ha de comptar amb el govern per a decidir, la qual cosa encara està mediatitzada per la llarga ombra del seu predecessor i actual portaveu del Govern espanyol. Caldrà esperar i veure com es resol aquest contenció que s'irrita sense parar i que quasi ningú no dissimula.

J. J. Pérez Benlloch